

Verlichte relaties

Door Bert Zijlstra

Niemand zal ooit zeggen: "Vandaag voelde ik me rot, ik hoop dat het morgen erger is." Immers, wij allemaal hebben een diepe behoefte ons gelukkig en blij te voelen. We gaan ver in onze pogingen het geluk te vinden. Vooral in relaties. Hoe bepaalt deze behoefte aan geluk onze relaties en kunnen we daarin blijvend geluk ervaren?

Het ervaren van geluk

Elk kind dat geboren wordt verlaat de warmte en bescherming van de moederbuik. Dat is een grote overgang. Het is hulpeloos en voor al zijn behoeftes volledig afhankelijk van de buitenwereld. Om zich goed te voelen wil het dicht bij de moeder zijn. Naast voeding en warmte heeft het behoefte aan veel liefdevolle aandacht en moet het gekoesterd en geknuffeld worden. Dan voelt het zich veilig en goed en verloopt de groei voorspoedig.

Deze natuurlijke behoefte aan een gevoel van welbevinden zien we ook tijdens de groei naar volwassenheid terug in een voortdurende zoektocht naar geluk. Kinderen kiezen in wat ze doen vanzelf dat waardoor ze zich goed voelen. Dat zet zich door in de keuze van speelgoed, speelkameraadjes en later de vriendjes. Ook is er steeds behoefte aan bevestiging en waardering.

Dan komen de liefdesrelaties. Je houdt veel van de ander omdat hij (of zij) je zo gelukkig maakt. Voor een belangrijk deel is een relatie niets anders dan een mechanisme om aan behoeftes te voldoen. Als neveneffect wordt de soort in stand gehouden. Dat werkt perfect. Maar veel relaties werken

niet perfect als het gaat om duurzaam te voldoen aan de behoefte tot het verschaffen van wederzijds geluk. Naast de eigenschappen en kwaliteiten die iemand bezit en die door de partner (vooral in het begin) hogelijk worden gewaardeerd, zijn er ook een aantal (en naarmate de relatie langer duurt groeit de lijst) die minder op prijs worden gesteld.

Vaak begint daarom al snel het ingewikkelde spel waarmee partners proberen elkaar en daardoor zichzelf gelukkig te houden. Er is de directe methode waarmee de een probeert de ander dat te laten doen wat hij (of zij) wil. Dit kan bijvoorbeeld door dreigen, manipuleren en (emotionele) chanta-

ge. En de indirecte methode. Net zoals een moeder gelukkig is als haar kind gelukkig en blij is, is ook de partner gelukkig als het de ander goed gaat. Alles wordt daarom uit de kast gehaald die ander zo gelukkig mogelijk te maken. Alle wensen worden zoveel mogelijk vervuld en de partner krijgt de ruimte om te doen wat deze wil.

Hoewel een dergelijke relatie lang kan blijven bestaan is ze niet stabiel. In relaties is er vaak een delicate balans tussen dat wat er aan de ander prettig wordt gevonden en dat wat 'voor lief' moet worden genomen. Afspraken worden gemaakt en (stilzwijgende) compromissen worden gesloten. Slaat de balans in negatieve zin door dan is het samenzijn te vaak niet meer leuk en dat kan het einde betekenen van de relatie.

Om veel ellende te voorkomen is het daarom verstandig om voor een relatie serieuze vormen aanneemt te onderzoeken of de onderlinge verschillen niet te groot of te klein zijn. Een jyotish compatibiliteitsonderzoek kan daarbij nuttig zijn.

die echt volledige voldoening geeft is het thuiskomen bij Moeder Natuur. Wordt haar warme universele liefde ten volle ervaren dan zijn alle behoeftes voor altijd bevredigd en verdwijnt die aan wereldse pleziertjes. Na het stuklopen van (opnieuw) een (op zich zeer leerzame) relatie kijk je steeds beter uit. Je wordt kritischer. Er blijven weliswaar dingen die je graag samen met een partner zou willen ervaren, maar je wilt niet opnieuw in een situatie verzeild raken waar je veel moet inleveren. Moeizame compromissen moet sluiten. Al die ellende nog een keer. Dan liever alleen verder. Naarmate de tijd verstrijkt en de ervaring van het transcendentie sterker wordt, wordt de behoefte aan dat wat de buitenwereld aan aangename ervaringen te bieden heeft zwakker. De vraag doet zich dan voor of er, als je uiteindelijk het geluk zo sterk in jezelf ervaart, nog een functie is voor een partner?

Samen geluk ervaren

De natuur laat altijd, in alle relaties, die

combinatie ontstaan die voor beide partners de beste evolutionaire groeimogelijkheden oplevert. Dat blijft zo. In de toestand van onwetendheid hebben relaties het doel je naar verlichting te sturen. Bepaald niet altijd leuk wat er gebeurt, want het is een harde leerschool.

Ben je 'compleet' dan heb je de weg terug naar jeZelf afgelegd. Maak je deel uit van een relatie dan gemeent je daar verder optimaal van. Ben je alleen, dan kun je er voor kiezen alleen te blijven. Het kan ook zijn dat de natuur je nu iemand laat ontmoeten waarmee je

verder probleemloos van het leven kunt genieten. Iemand die in veel opzichten gelijkwaardig is en belangstelling heeft voor dezelfde dingen.

In een perfecte, harmonieuze relatie ontstaat een uitzonderlijke band van wederzijds respect en diepgevoelde liefde. De een voelt wat de ander voelt. Er is maar een half woord nodig om te weten wat de ander denkt. En omdat groei de aard van het leven is, groeit door het samenzijn ook de intensiteit van de ervaring van geluk. Hetzelfde geluk dat je in jeZelf ervaart voel je ook in je partner. Zo heeft de relatie grote waarde voor de groei naar eenheidsbewustzijn.

Werkelijk geluk

In het begin van een relatie lijkt alles rozengeur en maneschijn. Daarna komen de conflicten. Als die zich opstapelen en er geen (of voldoende) wederzijdse liefde meer is (de ander bevredigt niet meer voldoende de eigen behoeftes) gaan de partners (in veel gevallen verbitterd) uit elkaar. De oorzaak ligt niet zozeer in de behoefte zich gelukkig te voelen als wel aan de conditionering om die behoefte te bevredigen met iets buiten ons. Met name een partner. Het werkelijke geluk is niet buiten ons te vinden, maar in ons, in het transcendentie. Daar ligt de ervaring verscholen van intense voldoening en geluk. De enige ervaring